

Ezt a kifogást is alaptalannak találta a bíróság, mert a kezességre nézve az illeték esedékessége az irányadó, vagyis az az időpont, amelyben az illetékfizetési kötelezettség beállott, mert csak ebben az időben lehet a társulat ügyvivőinek illeték-befizetési kötelezettségéről szólni. Panaszos a felterjesztett iratok között lévő cégjegyzéki kivonat szerint, 1923. évi október hó 23. napján jegyeztetett be a részvénytársaság igazgatósági tagjaként. A szóbanforgó első alaptőkeemelés 1923. évi október hó 18-án jelent meg a Központi Értesítőben, az illetéket tehát a vállalat az 1920. évi XXIV. t.-c. 14. §-ának 7. pontja szerint 1923. évi november hó 17-ig tartozott befizetni, vagyis oly időpontban, amelyben panaszos már a nevezett részvénytársaság igazgatóságának bejegyzett tagja volt, tehát az ill. szab. 97. § 5. pontjában megállapított egyetemleges fizetési kötelezettség őt terhelte.

Az a körülmény, hogy a vállalat üzleti könyveit külföldi államban vezetik, a könyvvizsgálat elrendelésének megtagadására magában véve okul nem szolgálhat. Amennyiben az adózó a költségek viselésére hajlandó, nincsen akadályja annak, hogy a könyvvizsgálat külföldön, a könyvvezetés helyén foganatosíttassék. (Közgazgatási Bíróság 9778/1924. P. sz.) Panaszos azt kifogásolja, hogy felajánlott üzleti könyveinek a megvizsgálását a bizottság ez alkalommal sem rendelte el.

A bíróság ezt a kifogást alaposnak találta.

Már az 1920/21. évi adók ügyében 1923. évi 8918. P. sz. alatt hozott határozatában a bíróság rámutatott arra a körülményre, hogy az adófelszámolási bizottság helytelenül járt el akkor, amidőn a könyvvizsgálatot felebbező kérelmére az 1920:XXIII. törvény 26. §-a alapján nem rendelte el.

Az adófelszámolási bizottság a könyvvizsgálat foganatosítását ez alkalommal azért tagadta meg, mert panaszos a könyveket nem szállította Wienből L.-ra, a külképviseleti hatóság pedig nincs feljogosítva arra, hogy könyvvizsgálatot foganatosítson.

A panasszal megtámadott határozatnak ez az indokolása nem helytálló.

A panaszos vállalatnak három telepe van, ezeknek könyveit egyesítve, a wieni központban vezetik. A könyveknek a vizsgálat foganatosítása céljából L.-ra szállítása a könyvelés menetében olyan megakasztást és zavart okozhatna, hogy panaszost erre kötelezni annál kevésbé lehet, mert már ismétleten kijelentette, hogy a könyvvizsgálatnak Wienben foganatosításával kapcsolatos összes költségeket viselni hajlandó. De nincsen semmi jogi akadályja annak, hogy a könyvvizsgálatot Wienben pénzügyi tisztviselő foganatosítsa, mert hiszen az a körülmény, hogy panaszos felebbezésében a külképviseleti hatóság útján kérte a vizsgálat foganatosítását, még nem zárja ki azt, hogy a könyvvizsgálatot a felhívott törvény 19. §-ában kijelölt szakközeg foganatosítsa, hiszen panaszosnak arról, hogy a külképviseleti hatóságnál pénzügyi tisztviselő nincsen, nem kellett tudomással bírnia és panaszában már kifejezetten említi, hogy a pénzügyigazgatóság kiküldendő szakközegének költségeit fedezni fogja.

Alakíságok miatt panaszost a bizonyítás lehetőségétől megfosztani nem szabad és az üzletműködés zavartalan fenntartására is figyelemmel kell lenni. A Wienben foganatosítandó könyvvizsgálat a két állam pénzügyminisztériumai között bizonyos alakíságokat kíván, amelyeknek betartása azonban nem okoz olyan nagy és el nem hárítható nehézségeket, mint egy

